

HVAD VI VIL

ORGAN

for

Kvindesagen:

Kvindens Ligeberettigelse
med Manden.

Fredssagen:

Krigs Forebyggelse
ved Voldgift.

Arbejdersagen:

Lige Ret og Adgang for
alle til Samfundets Goder.

Udgivet af Kvindelig Fremskridtsforening.

Nr. 6.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge.

Kjøbenhavn, den 1. Oktober 1888.

I. Aargang.

Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

Dilettanter.

Af

Carl E. Simonsen.

disse demokratiske Tider, træffer man dem overalt. Det er noget af det, der bærer Lighedsprincippet ud i Livet. At træffe en Læge, der tillige er Drejer, at træffe en Handskemager, som er statistisk Videnskabsmand, se en anden Haandværker som Journalist, se en Professor ved Universitetet som Midnatsmissionær — det gør et demokratisk Hjerte godt, thi det lover gode, gyldne Dage for Lighedsprincippets Levedygtighed i en senere Tid. Og det indeholder Løfter om bedre Dage for vore Dages forurettedes Efterkommere. Thi det er saaledes, at skal der udrettes noget, saa maa vi gøre det selv; og vi maa bringe det saa vidt, at en Arbejder maa haandtere en Pen lige saa godt som en Spade, saa vidt, at en Kvinde lige saa nemt kan udtrykke sig om Landets Love og Institutioner, som om Bændler og Knapper og Luftmasker og Risengrød.

Vi maa bringe det derhen, at enhver af os, Mand som Kvinde, er i Stand til at sætte sine Tanker i Form, hvad enten det drejer sig om et mundtligt eller skriftligt Indlæg i Dagens Debat.

Men ingen er fødte Mestre, kun ved Øvelsen naas Udviklingen af vore Evner. Derfor, hvor disse findes, der maa der tages fat. Samfundet trænger til Rydningsmænd, her er Udmarker nok og meget vragt og galt.

Frem, som Eders Evner er. Tal, skriv, syng om Eders Længsler og Smerter. Bring Forstaaelsen frem.

Og I Kvinder! Hold Eder ikke tilbage. Prøv Eders Kræfter! Øv Eders Evner! Kan I ikke virke i det store Liv, i Pressen som paa Talerstolen, saa virk i Hjemmene.

Brænd det ind i Børnenes Sjæle, »Hvad vi vil«. Lær dem alt det gode I kan, fortæl dem om det Rige, som kommer, hvis vi vil; fortæl dem, at vi vil hjælpe de fattige og svage mod den stærkeres Ret, værg dem mod Magthavernes Vold, gøre Aarhundreders Uret god igen mod Halvdelen af Slægten.

I vore Dage er Kvinden naaet frem. Hun er optraadt som Dilettant paa næsten alle Livets Omraader. Og hun vinder Terræn hver Dag, der gaar. Hun gør Lykke som aldrig før. Lad os betragte hende som Hjærtet i Samfundslegemet, lad saa Manden længe nok være Hjærnen.

Vor Tid er klog nok, lærd nok; **men vi mangle Kærlighed**, vi maa lære at elske hverandre noget mere end hidtil, skal ellers Slægten op af de sumpede Egne, hvori den nu og da ses færde.

Kvinden vil hjælpe til. Hun har meldt sig ved Fanerne, hun er parat til at rykke frem. Lad dem kun kalde hendes Værk for Dilettanteri, vel — af hendes Nederlag vil hun lære at kæmpe, til hun bringer Lavrbærkransen hjem: Lykke og Livets Goder til Samfundets Stedbørn.

Held for hendes Arbejde!

Usædelighed og Prostitution.

Den af »Den internationale Forening til Sædelighedens Fremme« nylig afholdte Sædelighedskongres